

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 133.

38ie Møde.

Onsdagen den 20de Marts.

(Forts.)

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre en lille Henviisning til Motivernes Pag. 11, med Hensyn til, hvad der blev bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier); at der ikke i Motiverne var udtalt Noget om nogen Erstatning, som i Udkastet var tilføjet for de Paagjældende, og at det ikke var anerkjendt i Motiverne, at Billigheden talte for at tilstaae de Paagjældende nogen Erstatning; men jeg maa dog i saa Henseende bemærke, at det paa det citerede Sted af Motiverne udtrykkeligt er fremhævet, at det kan være, naar man seer hen til den lange Tid, der er hengaaet siden 1841, at der ikke fra Billighedsiden synes at være noget paa-trængende Krav til at tilstaae nogen Erstatning. At forøvrigt Erstatning kan tilstaaes paa den Maade, som ved Lovudkastet er tilføjet, det troer jeg man maa indrømme, naar man ikke vil føre Sagen til en Ordstrid, om hvad der kunde kaldes Erstatning og hvad der ikke kan kaldes Erstatning (Hør!). Man sammenligne saaledes engang dette Forhold med andre Forhold, hvormed det egentlig har megen Lighed; naar der f. Ex. ved Statens Foranstaltning er frembragt en stor Industrie i Landet i et eller andet Næringsforhold; og man da vilde gjøre, jeg vil sige, en Forandring i Toldlovgivningen, hvorved denne betydelige Industrie i høi Maade vilde rystes i sin Bestaaen, da, om man ogsaa erkjender, at det var rigtigt at gjøre en saadan Forandring, saa siger jeg, naar man er gjennemtrængt af den Omhu for bestaaende Interesser, som Enhver i Staten bør være gjennemtrængt af, gjør man ikke strax en saadan Forandring, men man underkaster hele Staten det Offer endnu i no-

gen Tid at bære en uhenigtsmæssig Beskatning til Bedste for de Forhold, som det tidligere Statsystem har fremkaldt, uagtet man selv indseer, at det var uønskeligt, at de bleve ordnede paa en anden Maade. Denne Skaansel er det, som man ved Udkastet har villet vise mod de Mænd, der havde Interesse i Bager-næringens nuværende Ordning i Kjøbenhavn. Mener man, at denne Skaansel er for vidt dreven, da kan man jo forforte den Termin, som i Udkastet er fastsat. Mener man, at Skaanselen ikke er dreven saavidt, som den burde, da kan man jo forlange den. Men jeg seer ikke Andet, end at der i begge Tilfælde vil lunde finde en Afgjørelse Sted, som kan tilfredsstille alle Bedkommende, om man end ogsaa holder sig paa det Grundlag, som Udkastet giver.

Lunde: Jeg vilde blot gjøre den Bemærkning, at den ærede Rigsdagsmand for Dens Amtis 7de District (C. H. Hansen) har misforstaaet mig for, naar han nu nyligt har anført, at jeg skal have sagt, at jeg var villig til at gaae ind paa en Erstatning til Bagerne. Det er ikke saa. Jeg sagde, at jeg fremfor Alt skulde søge at hæve denne Lov, som hviler ogsaa paa en ubillig Maade paa de mindre formuende Classer i Kjøbenhavn. Det skal være det Første; men dernæst skulle vi, saavidt som det kunde gjøres fra vor Side, bidrage Vort til, at Bagerne kunne søge deres Erstatning for Domstolene. Hvad han dernæst har anført om, at det ikke var rigtigt, at Staten var den, som burde give Erstatning, saa skal jeg kun henholde mig til hvad den ærede Indenrigsminister nyligt har anført.

Stockfleth: Derfom der var Tale om Laugsvæsenets Ordning i det Hele, eller derfom der var Tale om at ordne for enkelte Laug Regler, som ere nyttige for hele Landet, saa vil jeg gjerne indrømme, hvad Indenrigsministeren har anført, at det var en Lov-